

ACC. N:R M. 8316:1-2.

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Byggn. J. A. Persson*
Härad: *Båva* Adress: *St. Kvålbrogat. 13, Lund*
Socken: *Mölleberga* Berättat av: *min mor Hanna Hansson*
Uppteckningsår: *1942.* Född år *1887* i *St. Mölleberga*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Längner om bäckhästen *n. 1-2*

När bäckhästen tog Nils Pål's halvkar.

f Pasascha från Stora Mälleberga på 1840 eller 50 talet.

Det var en vintukväll sedan arbetet var slutt den dagen så sätta alltid drängarna inne i stugan rätt länge innan de skulle gå och ge nattfoder åt hästarna och kor innan de skulle gå ut och lägga sig i det kalla s. k. drängakaset, i ett af uthusen, så var det en halvkar som han kallades på den tiden eller andre dräng, hos Nils Pål som skulle gå ut en liten stund men han kom sedan aldrig in mer, och den trodde de att bäckhästen hade tagit.

Det påstod nu Sogars Pål, Nils Pålsons mor med beaktadhet, hon var ju mycket vidskeplig som väl alla gamla var på den tiden, och kunde berättat många sötta spökhistorier där ifrån Mälleberga så att hästen lyfte sig på hufvudet på folk sade min mor, det gick på den tiden en liten bäck genom byen där, eller rättare sagt en stor utloppsgräp som jag minnes som barn men som nu är igenfallad för flera är sedan.

I denna s. k. bäck var bäckhästen, och den hade Sogars Pål

sett många gånger påstod hon, han kom farande i bäcken med en sådan fart att vattnet det riktigt skummade, och kom någon menska där förbi bäcken vid det tillfället så tog han den genast påstod hon, det var ju säkert.

Deras gård låg bara en liten bit från bäcken, strax intill låg Nils Nils gård, men ingen kunde motstå att gå bort och se på bräckhästen när han kom, och där var den strax förlorad ty då tog han dem genast sedan hon, och det trodde folk.

Nils Nils gård ligger där ännu lika skräpelig som den var för 60 år sen, den ena längan har visst rasat en gång, men en skotten står kvar så där ser bedrägligt ut.

Nils Nils gård brann för några år sen jemt förskott, men de äro uppbyggda igen, den färes på samma plats men den senare på den andra sidan vägen, men nu mera tidsealiga.

Det fins tre gårdar till som äro visst från den tiden också, men de äro mycket brisfälliga, inrymhet de två.

Nils Nilsson blef utfattig och reste sedan till Amerika, där dog han sedan af sultning uti på marken när han körde och plöjde med oxar.

Han var far
far till skalden
O. G. Ossianellus
från Skalmö.